

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **K. U.** skazanego z art. 197 § 3 pkt 3 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sąd Apelacyjny w Poznaniu z 22 czerwca 2023 r. sygn. akt II AKa 276/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 3 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 38/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z 22 czerwca 2023 r. sygn. akt II AKa 276/22 utrzymał w mocy zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z 3 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 38/21, którym ww. oskarżony został uznany winnym przestępstwa z art. 197 § 2 i 3 pkt 3 k.k. zaś na podstawie art. 197 § 3 pkt 3 k.k. skazany na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku). Ponadto, sąd I instancji w ww. wyroku orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 41a § 2 k.k. zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 20 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nią osobiście, telefonicznie i poprzez internet przez okres 3 (trzech) lat (pkt 2 wyroku).

Kasację od ww. wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wywiodła obrońca skazanego, zarzucając zaskarżonemu zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. oraz szereg rażących naruszeń postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.,
- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.,
- art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 i 6 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1a k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 a k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k.,
- art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.

Wobec powyższych zarzutów obrońca wniosła o uchylenie wyroków obu instancji i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu, ewentualnie o uchylenie wyroków sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie, a także zawarła w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego okazał się bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje jednak przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając na uwadze zasadę

wynikającą z art. 9 k.k.w. niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, nie ulega wątpliwości, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie postanowienia SN: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03]. Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia, czego natomiast autorka wniosku w niniejszej sprawie nie wykazała. Sąd Najwyższy zauważa także, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., czynią wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwym, dopiero gdy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[ał]

SSN Ryszard Witkowski

[PGW]

